

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-egylet” közlönye.

Szerkesztői szállás:

Kazinczi-utca 811 sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wittich József könyvkereskedése, hová az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott galond sor ára 6 kr.; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Zeisler M. (király-utca 60. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 11. sz.).

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész íven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 4 „
Negyedévre 2 „

A jogász-egylet saját rovata.

A marosvásárhelyi jogász-egyletnek folyó évi rendes közgyűlése.

Folyó hó 10-kén reggeli 9 órakor a városház nagytermében jöttek össze a helyi jogász-egylet tagjai 50-et meghaladó számmal, hogy idei közgyűlést megtartsák.

A gyűlést b. Apór Károly k. táblai elnök s a jogász-egyletnek elnöke a következő élénk tetszéssel fogadott gondos kidolgozású beszéddel nyitotta meg:

Tisztelt Gyűlés!

Ma épen egy éve mult annak, hogy marosvásárhelyi jogász-egyletünk megalakult. Egy a politikai kedélyek hullámzásában és ezek közepette hazánk jogélete fejlődésének alak-képződésében nem csekély gazdagságu évnék leforgása után, a midőn teljes örömmel üdvözlöm e közgyűlésen megjelent tagtársainkat, nem mellőzhetek egy tájékozo visszapiillantást tenni egyeletünk bel- és küléletére.

Alakulásunk célja hazai jogéletünk rendszerének fejlesztése, mivélése volt; elősegítése az idő és korszellem által követelt reformok haladásának, még pedig az áltai, hogy a felmerülő reform-kérdéseknél az ország ezen része viszonyainak és történelmileg fejlett jogi meggyőződéseinek gondosan számbavételével s egyszerűsmind világosan megismertetésével ép és társadalmunk minden rétegeire nézve megnyugtató fejlődést biztosítsunk. Ha egyfelől a célra, másfelől a ténnyre tekintek, mely munkásságunknak pályáját képezi, teljes fény- és nemességben tűnnek fel azok most is előtttem, de ha a munkát és eredményeit vizsgálom, megdöbbenéssel kénytelenek tévedezni pillanataim a pusztaságon, melyet ezen első év terméketlensége felmutat. Szakosztályainknak csakis egyikétől és egyetlen befejezett tárgy jutott a rendes és onnan a jeleni közgyűlés elé. Szakosztályaink, megalakulásuk után, megkezdették működésüket, melegség, vonzalom, s mondhatnám a lelkesültségnek bizonyos neme mutatkozott az első pillanatokban: a Haza jövőjéért aggódó hazafi kebelre nézve legvigasztalóbb, legörvendetesebb jelenségek. Fájdalom, nem sok idő múlva már lankadtságnak jelei mutatkoztak, az ügy iránti közöny minden jelenségeivel azon megdöbbenő alakban, mintha még hazafiságunk, nemzetünknek ősi erénye is eltűnedeznék. Semmi sem tűntetheti elő világosabban mult évi életünknek e képét, mint egyeletünk közlönye. Anyagilag sokan, szellemileg alig hárman vagy négyen támogatták azt tagtársaink közül. A közöny hidege alatt majdnem egészen elvesztette egyleti színezetét.

Sokan azon véleményben voltak, hogy a mi ugyszólván vidéki egyeletünk alakulása és elevenebb élettevékenysége lankasztani fogja a részvétet az országos jogászgyűlés iránt. Ha igazuk lett volna, ama közönynek, mely saját egyeletünk tevékenységére vonatkozólag fokozatosan nagyobodott, mulhatatlanul azt kellett volna eredményeznie, hogy az érdekeltség, a részvét, a közreműködés a magyar jogászgyűlésre nézve épen oly fokozatosan emelkedni fog. Fájdalom, még

ezen többünk által tévesnek nyilvánított nézet sem igazolhatta magát, mert ezen évi jogászgyűlésen egyeletünk tagjai közül számszerint csakis ötön vettek részt. Egyedül azon sajnos kérelhetlenség igazolta tehát magát, hogy a közöny, erkölcsi világunknak e dermesztő hidege, ha leforrázza a völgynek virulását, a magasban sem kelt életet soha, s elvégre nem egyéb egy bűnös köpenynél, melynek reddővel eléggé biztosan véljük eltakarhatni részvétlenségünk bénaságait. Miben rejlik a közönynek eredeti oka, nem akarom kutatni, a szinleges okok egész csoportban tárulnak előnkbe, de a valódit megtalálni annyival nehezebb, a valódit keresni félek is, mert igen könnyen a hazafi remények romjai közé vezethetne az ilyen kutatás. Nem kívánom azonban eltitkolni azt, melyet természeténél fogva az első közö vagyok kénytelen sorozni, miszerint némelyek szeretik abban keresni az okot, hogy csekély személyem állott eddig ezen ügynek az élén. Szinlegesnek kell tekintenem ezen okot, tisztelt gyűlés, mert a valódi egyszerűtetet ily körülmény oly férfiaknál, kiket egyeletünk tagjainak szép sorában együtt látni szerencsés vagyok, nem lankaszthatja, szinlegesnek kell tekintenem ezen okot, mert hiszen Önöknek, uraim! ha nem lett volna is őszinte bizodalomuk, egyesült akaratom volt az, mely előtt hazafi hűséggel meghajolva voltam szerencsés jogász-egyletünk vezetését kezembe venni, és legalább is annyi önérzettel tekinthetek vissza, hogy a legtisztább jó akarat és buzgóság részemről egy perezig sem hiányzott. Mindezek mellett is legőszintebben kell nyilvánítanom azt, hogy senki sem birhat közülünk teljesebb készséggel átnyújtani a vezetést bárkinek, és az ügy egyszerű munkásai közé sorakozni, mihelyt azon meggyőződésben lesznek Önök, hogy ez segíteni fog a bajon bármi csekély részben is, mert hiszen, az én egyéni vágyom és ohajtásom valamint ezekre fektetett minden ambícióm egyedül abban határozódik, hogy ügyünknek haladása legyen. Fogadják ezen nyilatkozatomat tartozkodás nélkül irányadoul, és ha ezt nem fogják tenni, a szemrehányás jövőre nem engemet, hanem Önöket fogja illetni egyedül.

Ennyit egyeletünk beléletéről; de legyen szabad egy pillantást annak küléletére is vetni.

A jogfejlés, mely részint törvényhozásunk részint az országos magyar jogászgyűlés tevékenységében visszatükrözi magát, nem minden napi jelenségeket tüntet fel. Az általános irány félreismerhetlenül a szabadságé, és ez mindenki-re nézve egyaránt vigasztaló. Nemzetünk a szabadságérti küzdelemben tartotta fenn magát Európa elnyomatásának közepette s nem volt a nemzetnek egyetlen osztálya, mely kevésbé lelkesült volna a szabadságért, mint a másik; nem egyetlen rétege, melyben ezen érzés mélyen ne verte volna gyökereit és nem egyetlen részecskéje, mely gyűlölte volna a szabadságot. Haladási irányunknak egyetemességét ugyanazért mindenki örömmel üdvözlö, de nem lehet titkolnunk azt sem, hogy a kivitel részletei nem egyszer ütköznek aggodalmaiba azoknak, kik a szabadságért

ősi erénnyel lelkesülve, egyszerismind mélyebben tekintenek a nemzet sorsának jövőjébe. És ezt magában igen természetesnek tartom, mert korunk a szabad institutiók fejlődésének kedvezőbb korszaka. Több századon keresztül küladályokkal kellett küzdeni legteljesebb erőfeszítéssel a nemzet ohajainak megvalósításáért, ma a sokaknak szédelgése által annyira méltatlanul becsmért helyzetünkben azon akadályok el vannak hárítva; a nemzet egyedül öntevékenységre, neme-sebb hajlamaira bizva a tulhajtás, higgadt nyugalom nélkül tulrajongása a létező körülmények és társadalmi viszonyainknak sokkal inkább félhető, mint akkor — pedig nem szabad felednünk, hogy a szabadság tulkapásaiban gyorsabban semmisitheti meg magát, mintsem egy retteggett reactio erőfeszítései elnyomhatnák azt. Az elnyomatás veszélyei kisebbek, hogysem az, ha a nemzet egy osztálya gyűlölni lenne kénytelen azon szabadságot, melyért ősei áldozatokat hoztak, maga pedig hasonlókra lelkesült érette.

Befejezése az urbéri viszonyok megszüntetésének, más szóval megoldása és elenyésztetése mindazon kérdéseknek, melyek ama viszonyynál bármi távoli kapcsolat vagy hasonlatosságban fennállanak, törvényhozásunknak egyik legsürgetőbb követelménye volt. Szabályozása az örökösödési rendszernek miután az ősiség elvének jogrendszerünkben kitörésével annak alapjai teljesen elmállottak; szabályozása a vagyon feletti rendelkezés szabadságának, biztosítása a személyi szabadságnak büntető eljárásunk rendszerében mindmégannyi elutasithatlan szükségességek. Ki fogná tagadni, hogy valamint törvényhozásunk, ugy a jelen évben megtartott jogászgyűlésünk a szabadság eszméinek, elméletének színvonalán haladott, azonban a nélkül, hogy alkotásainak az első és kifejezéseinek az utóbbi horderejét saját viszonyainkra mérlegelte volna.

Az elsőnél hiányzott a bátorság, nyugalommal mérlegbe vetni saját viszonyainkat, szemben a democratia tulzott követelményeivel és e miatt nem volt képes számot vetni azzal, hogy a midőn a nemzet egyik osztályának vagyont adományoz, ugyan akkor a másíknál a tulajdon sértetlenségét az 1848-ban kimondott elvekkal szemben is megtámadja, tulhaladván azon a határon, melyet az urbéri viszonyok megszüntetésének keresztülvitele magában követelt. E miatt a függő kérdéseket csakis aképen sikerült megoldania, hogy a nemzet azon részére, mely 1848-ban a szabadság iránti hajlamaitól vezérelten önkényt hozott áldozatokat, ezek mellé még továbbiakat parancsolt reá, a nélkül, hogy e miatti elnyomorodását kellően számba vette volna.

A másíknál a tudomány és koreszméktől ragadtatva tagadhatatlanul nemes szárnyalással hiányzott létező állapotainknak számba vétele és e miatt oly követelményeknek adott tekintélyes kifejezést, melyet amazoknál fogva a jelenben létesithetők nem levén, későn teljesülő reményeknek a közelbe varázsolásával nem csekély nyughatlanságot keltenek fel a jelenkor tuldemocraticus törekvéseiben, mely a teljesületlenség által izga-

tott kedélyeket természetesen a demagogia teré, re fogják vezethetni.

Csudálkozhatni-e azon, ha a törvényhozás nem támaszkodhatva a nemzeti jogérzetet erőteljesebb és komoly körökből kiemelkedő kifejezéseire, nem vivhat ki elég bátorságot magának a democratia tulkapásaival szemben? Csudálkozhatni-e azon, ha az országos jogászggyűlés, a most a központon, hol a fejlettség természeténél fogva tulszárnyalja az ország fővárosában magának az országnak fejlettségi állapotját nélkülözte a vidéki tapasztalatra, az azokhoz képest ezekben uralkodó nézetek és meggyőződések ismeretét, és ennél fogva vagy magasabb jeleni állapotaink messzire tulszárnyaló színvonalon képzelte magát.

Mindkettőre nézve az egyedüli biztos támasz a vidéki jogegyletek tevékenysége, az uralkodó nézetek és meggyőződéseknek épen oly erélyes, mint őszinte és lelkiismeretes kifejezése és ezen uton megismertetése lehetne.

Az országos magyar jogászggyűlés egy esomó kittűzött kérdést mellőzött jelen évi gyűlése tárgyalásaiban, a jövőnek hagyván fenn azoknak tovább fejlesztését. Kétségtelenül azért tette ezt, hogy szükségesnek találta tüzetesebben ismerkedni meg a nemzet értelmiségének ezek iránt fejlődő nézeteivel.

Egyetűnknek tevékenysége tehát magában a viszonyokban teljesen motiválva van és én ezt csak jelzeni kívántam tisztelt gyűlés komoly tájékozás végett. Ha oly szabadsáért, melyet a nemzet minden rétegei egyaránt legföltettebb s épen azért legdrágább kincsök gyanánt tekintenek a hazaszeretet forró hevével lelkesülni képesek vagyunk, teljes világosságban állanak előttünk az okok, melyek egyetűnknek nem csak fentartását, de egyszersmind odaáldozó tevékenységét követelik. Őseink vérüket ontották, hogy megőrizték számunkra a külről megtámadott szabadságot, tőlünk a vér helyett munkát követel a jelenkor, melynek erejével utódaink számára a szabadságot biztosítsuk, és mi a dicső ősöknek kores utódaivá engednők magunkat sülyedni?! Én nem tartom lehetségesnek ezt és az eddig uralkodott közönyt inkább a helyi viszonyoknak s legfőlebb is az azokkali megküzdésbeni némi lanyhaságnak tulajdonítom, a jövő iránti szebb és jobb reményekkel kezdem meg a mai közgyűlést, felhíván önöket

tisztelt uraim, miszerint alap szabályainkértelmében korelnököket és jegyzőket felkérni sziveskedjenek, hogy ezek közreműködése mellett nagy gyűlésünk megalakulhasson.

A közgyűlés hangos éljenzése után Dobolyi Sándor korelnöknek és dr. Soos Kálmán korjegyzőnek hivattak fel, de Dobolyi indítványára b. Apór Károly közfelkiáltással újból is megválasztott elnöknek, s elnöki székét továbbra is megtartá. Titkárokká pedig, miután dr. Vályi Gábor a múlt évi titkár e hivatalt nemcsak megtiszteltetésnek, de tehernek is tekinté, s abban mást is részletetni kívánt, közfelkiáltással Nemes Samu és dr. Soos Kálmán választottak meg. A többi tisztviselőnek titkos szavazás útján megválasztása későbbre halasztatott.

Dr. Vályi terjedelmes jelentését olvasta fel az egyetűnek múlt évi működéséről.

A tárgysorozat szerint a közgyűlés elibe terjesztett vélemények és javaslatok tárgyalása következtén, elnök felhívására Gyarmathy Sámuel adja elő Kis Bálint egyleti tag indítványát, mely szerint a felebbezési bélyeg illeték utólag szedettnek be és pedig mindig az ügyvesztés féltől, kire némely esetekben (pl. ha fellebbezés elvettetik) fokozatibb mérvben rovatnék ki. A szakosztály azon módosítással fogadta el ezen indítványt, hogy a felebbezési bélyegilletékek utólag szedessenek ugyan be, egyenlő mértékben akár fel- akár alperes marasztaltatott el, s csak is azon féltől hajtassék be, mely épen a költségek hordozására marasztaltatott el a felső bíróság által. A rendes ülés az indítványt a szakosztály módosításával fogadta el, s a közgyűlés elibe terjesztetni határozta. A kisebb-ségnek eltérő véleményét dr. Székely József adja elő, mely szerint az indítvány nem pártoltatván, annak elejtése kéretek.

Erre az általános vitatás keletkezett, mi egy pár óráig s igen élénken folyt. Ez érdekes viták részleteit a gyűlés jegyzőkönyvének elkészülte után fogják t. olvasóink a lapok hasábjain élvezhetni. Most csak a vitában résztvevők neveinek felemlítésére szoritkozunk. Az indítványt pártolól foglaltak: Dobolyi Sándor, Molnár Zsigmond, Komáromi Ferencz, Hajdu Mózes, Gyárfás József és Ilyés István. Az indítvány elfogadását ellenezték: Csongvai Károly és Bodolla János. A zárbeszédeket Gyarmathy Sámuel s dr. Székely helyett Bodolla János megtartván, elnök röviden jellemezte a szemben álló véleményeket, s feltette a kérdést: a névszerinti szavazás folytán azonban 29 szóval 24 ellen elvettett az indítvány. Nehányan nem szavaztak.

Következett a számvizsgáló bizottság jelentése az egyetű pénztári állásáról, mi elfogadtatván, pénztárnok a számadás alól fölmentetett.

A tisztviselők megválasztására vonatkozó szavazatlapon beszédével Gyárfás József, Jenei József, Antal János, Csiki Gyula és Varga György bizattak meg.

Az igazgató választmányának, a rendes üléseknek s a 4 szakülésnek jegyzőkönyvei eltétel végett a szertárnoknak átadatni határozatott.

Id. Hines Miklós, mint gr. Teleki Sámuel felhatalmazottja, tudatja az egyetűvel, hogy a számára megrendeltetni kért jogtudományi munkák megérkeztek. Az egyetű köszönettel veszi az áldozathozást, s azt a nevezett gróffal írásban is tudatja.

Délután 5 órakor elnök ismét megnyitván a gyűlést, a tanácskozás tárgyát a hirlap iránti intézkedést tüzte ki. És most egy pár óráig terjedő s a hallgatósá-

got mindvégig élénk érdekltségben tartó vitatkozás keletkezett, oly parlamentáris, méltóságteljes jelleggel, minőt Várárhelytán soha, sőt a pesti hongyülésen is csak ritkán lehetne alkalmunk élvezni. A szőnyegen forgó tárgy minden oldalról megvitatott; az emelkedett hangulatu, érvelésekben kifogyhatlan s retorikai képekben gazdag szónoklatok egymásra váltakoztak. A vitában résztvevők: Szabó József, Csongvai Károly, Szolga Miklós, Vajda Simon, Dózsa Dániel, Molnár Zsigmond és az elnök, de kiváló hatással főképp Bodolla János, Mikó Mihály marosszéki főtiszt és Gyarmathy Sámuel főállamügyész szónokoltak.

Végül a jogtudományi füzetek kiadását tárgyzó indítvánnyal szemben nagy szótöbbséggel kimondatott a „Székely Hirlap“-nak további fentartása és a jelen évi költségnek a következő évre is reafordítása elhatározatott.

A szavazatszedő bizottság munkálatával elkészülvén, a marosvásárhelyi jogász-egylet tisztviselő-személyzete a jövő évre következőleg alkottatott egybe:

Elnök: báró Apór Károly. Alelnökök: Mikó Mihály, Bodolla János. Titkárok: Nemes Sámuel, dr. Soos Kálmán. Választmányi tagok: dr. Damokos Antal, Dózsa Dániel, Ferencz Károly, Hajnal József, Hajdu Mózes, Gyarmathy Sámuel, dr. Dósa Miklós, Hildebrand József, Csongvai Károly, Nagy Lajos, Szolga Miklós, Tribusz Antal, Lázár Ádám, Spech Adolf, Lészai Lajos, Szathmári Mihály, Moga Demeter, dr. Székely József, dr. Vályi Gábor, Petri Ádám, dr. Scheitz Antal, Kabós László, Schneider József és dr. Endez Gábor. Ügyész: Kozma Endre. Szertárnok: Bartha Gergely. Számvévők: Ilyés István, Bálint Dénezs, Csiki Márton. Pénztárnok: Ajtai Mihály.

B. Apór, miután több tárgy kittűzve nem volt, a m.-vásárhelyi jogász-egylet második rendes közgyűlését egy velős zárbeszéddel fejezte be.

Uj párt alakulás.

(*) A politikai lapokban gyakran olvashattuk hogy Erdélyben jelenleg nincs oppositio; ezen általános véleményt mi is felhoztuk érül annak bizonyítására, hogy az Andrássy kormány nálunk bizalmat vívott ki, s támogatására bár mikor számíthat reánk. Kolozs-, Belső-Szolnokmegye, Torda-, Alsó- és Felső-Fehérmegye nemcsak deákparti, de határozottan állítjuk: e megyékben ellenzéki töredék sem létezik. A Székelyföldről is szintén elmondhatjuk ezt, ámbár ezen országgyűlés elején meglehetősen képviselve voltak a Tisza és Ghiczi-féle politikai elvek; hanem az idő módosítá azt is s ma már nagy megerőtétessel juthat a Székelyföldről egy baloldali a a képviselőházba. Az egy Küküllőmegye van azon nyomoruságos helyzetben, hogy ellenzéknek tartja magát; meg is látszik rajta! törvénykezés, közigatás, sehol rosszabbul nem áll. Ott mindenki „nagy hazafi“; még a szolgabírói írrok ur is a külügyi ministerium dögával bajlódik, a helyett, hogy a megye útjait kiporondoztatná. Országos képviselője Sz... is csak olyan sovány eszü ember, ki az unalomig dicsekszik fűnek fának tekintélyével és befolyásával, aztán még a dicső-szent-mártoni törvényt sem tudta megyéjének megtartani! — No már most pompázhatik a „nagyszerű“ uj megyeház, ha nem lesznek benne törvénytészeki ülnök urak.

A sz. kir. és taxalis városokban hol a lakosságot független tehetős polgárok képezik, nagy részben a Deák-

TÁRCSA.

Mozaik.

— A természettudományi társulat utóbbi ülésén Pesten Dapsy László a népfajok életképességéről értekezett, s először is a román és teuton népekről szolt, mely két faj életharcaként tünt föl a küzdelem, melyet most Európa nyugoti részében lefolyni láttunk; ennek igazságát értekező a két nagy európai birodalom történetéből hozza le. Egy ideig úgy látszik, hogy a román elem megerősül a fölvet germán elemek által, de ez nem tartott sokáig, mert később ismét a germánok kerekedtek fölül. A francia népre áttérvén, jellemzi a gallokat, és e népfaj befolyásának tulajdonítja a mai francziák minden hibáit. A román népek jellemzése után előadja mind ama nagyfontosságú esatákat, melyekben a román és germán nemzetek egymással szemközt állottak, az ujkor első éveitől kezdve le Sedan és Párisig. Ezután áttér a germán faj jellemzésére. Megemlíti, hogy a teuton népek megitélésében gyakran csatlakoztak. Lassan, de szívósággal töreksezenek céljaik után. Három századig igyekeztek a római birodalom megbuktatására, és csak miután ez sikerült, alkottak maguknak birodalmat; az angolok az egész világot begyarmatosítják; általában a germánok a tudományokban és találmányokban az egész világon a legelsők. A német fajok között a nép szolgált magvaul az uj birodalomnak, mint azt értekező a történelem fonalán kimutatja. E fajhoz a világ három legelső nemzete (német, angol, amerikai) tartozik. Ha már most az ismeretes természettudományi elveket alkalmazzuk a népekre, előre meg lehet jósolni, melyik az életképes. A román nemzet a közel múltban kapott vereségeken kívül még ennél nagyobbakat is fog a germán részéről kapni, míg a román népek teljesen ki nem pusztulnak, mert ez a természettudományi elvek szerint elkerülhetlen.

— A táncz eredete. Egyiptomé a táncz felalálásának dicsősége épugy, mint a mértani tudományok használatáé. Tánczaik közt leghiresebb volt az ugynevezett csillagászati táncz, egy oltár körül, mely a napot jelképezte s a körében volt papok az egyes bolygó csillagokat. A papok az egyes csillagokat. A papok mint a nap bolygó, tánczot lejtettetek az oltár körül mozdulataik — a vallási színezethez illően — komolyan kimérték s ünnepeyesek voltak. Később, midőn a műveltség jobban elterjedt a kormány féltvén a nyilvános közéletben saját jókedvökre gyakorlódó táncz hatásaitól a népet, mely különben is természeténél fogva hajlandó a kicspongasra s erkölcselenségre, megtiltá a felsőbb osztályoknak a táncztanulást s engedményezte azt, mint ipar üzletet, az alsóbb osztályból csekély számú egyéneknek. Főczél volt ebben az állásnak s mozdulatoknak kellemes s tánczoltak nyilvánosan hárfá, gitár, sip és tambura mellett, az utczákon pedig dobszóra is. Wilkinson szerint a mostani balletnek és körtáncznak némi kezdetleges mutatványai szemlélésén az egyiptomiak már ezelőtt háromezer öt-száz évvel gyönyörködhattak. A tánczoltók öltözete átlát-szó volt s néha épen meztelenül tánczoltak. A táncz mindig testgyakorlatokkal volt kiegészítve, mely eljárás az alsóbb néposztálybeli tánczosoknál mindinkább elfajulván, átment az arczjáték vagyis a néma-játék (pantomime) bóhozataiba.

— Az Eszterházy képtár. Az Eszterházy féle rézmetszet és rézkarcz gyűjteményről a „Föv. L.“ a következő adatot közli. A gyűjtemény összesen 53,917 lapból áll, s ezek közt az olasz iskola 14,807 lappal, a német 12,559 el, a németalföldi 8586-al a francia 7281 az angol 2754-el, más különféle iskolák pedig 2286 darabbal vannak képviselve. Kötött munkákban 2555 metszet található, s a doubletek száma 3190. A metszetek és karczok közt igen e kiváló értékűek a Marc Antonie, Martin Schön és Dürer A. metszetei s a Rembrandt karczai. A kérajzgyűjtemény 3545 lapból áll s köztük a középkor legkitűnőbb művészei: Rafael L. da Vinci, Georggio, Düzer Rembrandt, Van Ostade és Rubens számos eredeti rajzzal képviselvek. Az összes rézmetszet

rézkarcz- és kérajz gyűjtemény becsértéke középszámitással öt-hatszázezer frt. s ennyiért el is lehetne adni. Eképp az állam igen olcsón jutott hozzá. A vételebe foglaltatik még 365 közt. érdekes műiradalmi munka. Az olajfestmények gyűjteménye 367 drb.

— Mit szeretnek az aszszonyok? Egy Bombayban megjelenő lap következőleg adta azokat a jellemző tulajdonokat, a melyeket a különböző nemzetek aszszonyai férjeiknél szeretnek: a francia nők szeretik a nyílt homlokot és a vig mosolyt; a német nő a kellemes s az adott szó beváltására fekteti a fösulyt; a hollandi a békességet, verekedést kerülőti tartják becsben; a spanyol nő a merész, követelő és boszúra hajlandót kedveli; az olasz nők a fontolgató és rajongó férjet szeretik; az orosz nők a büszke más nemzetbeli-eket lenéző férjeiket keresik; a dán nők az otthon üldö-gek adják az előnyt, míg az angol nők férjeiknél a sok és tekintélyes összeköttetést becsülik meg leginkább, s a mi végre az amerikaiakat illeti, azok elmennek pupos-hoz, sántához, némához, vakhoz, csak pénze, sok pénze legyen aztán.

— Legazdagabb emberek. Egy angol lap elősorolja a leggazdagabb embereket s azok sorát egy amerikai iparossal kezd meg, kinek évi jövedelme 48 millió franc. Második sorban van egy orosz nagy ur, harmadik egy angol, ki Keletindia-ba bir roppant jóságokkal. Rothschild neve e névsorban csak a tizennegyedik helyet foglalja el. — Egy berlini lap pedig azt írja, hogy 1866-ban Poroszországban 144 millionárius létezett, kik közül 56 Berlinbe lakott.

— Hasznos egerek. Skóciában egy vállalkozó az egereket munkára fogja be és czérnát fonat velők. A taposó malomhoz hasonló szerkezetet készített, melybe egy pár egert zár; ezek futkározásuk által mozgatják a gépezetet. Most egy nagy házat készül kibérteni, s abba 10,000 kis gépet helyezni, minden gépbe pedig egy házi egert.

párt elveit valják. egyedül Maros-Vásárhely teszen et e-kintetben kivételt, pedig itt is tényleg többségben van a Deák-párt. Mi az oka még is, hogy a követválasztásnál az utóbbi időkben megbuktak a deák-párti jelöltek? A példátlan közöny a közügyek iránt! De ha arról van szó, hogy együresedésbe jött hivatal ki nyerjen el? no már akkor van lotás futás.... És ha történetesen más kapartja meg: akkor a kimaradtak beállnak baloldaliaknak s lesznek dühös demokraták.

Ime, ez a divatos elv, ez a hazafiság. Ilyekkel növekedik természetesen a mostani ugynevezett ellenzék száma, hanem azért sohasem tartunk attól, hogy Maros-Vásárhely értelmisége valaha ezen ellenzék irányát helyeselve. Maga a balpárt annyira árnyalatból áll, hogy azt egy határozott program soha sem fogja összetartani, a tér, melyen áll, el van szélesedve, s azon egy rakás magán érdek fekszik összehalmozva, és igen helyesen jegyzé meg a napokban egy volt ellenzéki journalista: hogy „hazánk fejlődésének tulajdonképpen gátolói azok, kik a közös alap elfogadásának útjában állanak.“*)

Ezt a nézetet többen osztják az oppositio tagjai közül; hivatkozunk Medgyes Lajos (ki eddig szintén határozott balpárti volt) szavaira: „Ellenzékre már olyanra a milyen most van — nálunk nincs szükség.“

Mindezekből pedig azt vonjuk ki, hogy többen megunták az ellenzék sovány dicsőségét s egy új párt alakításra törekednek, mely elfogadja a közjogi alapot, mely szerintük is a polgári szabadságunk és nemzeti függetlenségünknek egyetlen lehető alapja; és mely párt a bel reformok keresztülvitelét sürgeti és a kormány eljárását ellenőrzi.

Egy ilyen ellenzék szívesen látunk a képviselőházban.

— **Idő jele.** A pesti ugynevezett ellenzéki sajtónak egyik fővezére egy szép reggelen arra ébredett, hogy azon fájfélé és számos válfajokban ékeskedő amerikai konkoly, melyet épen ő maga hinteggett el teli markokkal a magyar hírlapirodalomnak akkorában még csak nagygyárból megmunkált talajába: a többi között oly impertinens „szerb tövist“ is termett épen magában a „honhaza“ szívében s az ő saját tözomszédjában, a minők a „Styxek“ „Satanok“ etc. A maga rendjén volt tehát, hogy a „vetést“ igazított gazda maga tett első kezét a tulajfajtt tövisnek irtalom nélküli kiirtására. Ez történt a Királyhágón.

Az erdélyi részeken a K. Papp Miklós ur lapja a „Magy. Polgár“ vette kezébe (258-ik számába) az irtó kapát ama kártékony burján ellen, és méltó indignációi s anathemái semmiben sem engednek a pesti fővezér urúnak. Itt is tehát azon lap kénytelen megkezdeni az irtó hadat a sajtó ezen rákfenéi ellen, a mely lapnak „Nyilttere“ oltotta az erkölcsi mérget Erdély testébe.... Mi is akarjuk, hogy magva vesszen a pesti s a bárhonnan került briganti-lapirodalomnak, és evégre szívesen kezét fogunk mi is minden tisztességes lappal. De mi azt is akarjuk, hogyha már benne vagyunk az irtásban: irtsuk ki egyuttal a többi konkolyt is, mely az el nem kárhoztatott és bármilyen mértékben ünnepezt hazai lapjaink hasábjain is mai nap buján tenyész, sőt egyes lapoknak ugyyszólva kultivált dicsőségét képezi! Avagy a „Styxek“ és „Koboldok“ kiirtásával ki lesz-e törve a sajtónak a magánbecsület és családi-élet szentélyébe harapó mérges viperafoga, ha a „Nyilttérek“ a nemtelen bosszúállásnak pénzért nyitva maradnak?! Nem, soha! De még ha a „Nyilttérek“ bezárnak is, és egyik vagy másik lap párt-érdekből ellenesének magán életébe mer nyulni vakmerő kézzel, a mint ezt naponta láthatjuk egy némely, és néha-néha a leghiggadtabb lapoktól is: oh addig uraim, nincsen megoltalmazva a sajtó zsarnoksága és zsarolása ellen az a legfélétebb legszentebb kincse a társadalomnak, melyet a „Styxek“ ex professio üldözöbe vettek! Az ilyen sajtó, mely az imént mondottakat gyakorolja, nem vet ugyan pénzbeli sereget az egyénekre családi nyugalom megváltásáért, de általános sereget vet a becsületért, mely ezt lassanként fölemészteti... Ilyként napról-napra fogy azok száma, kiket a sajtónak felsőbb, méltóságosabb erkölcsi intése emberi tévelygéseiktől vissza az elvek igaz útjára téríthet; míg végre az ily uton haladó sajtó megszűnik az üldözött igazság védője, a társadalom tanácsadó barátja lenni; hanem lesz: a becsületérzésükben megtompult indolenseknek mulattatója, és a még becsületérzőknek: folyton rettegő zsarnoka!...

az így van és nincs másként! Ezen kell segíteni egyidejűleg, és csak akkor leszünk biztosítva, hogy a „Styxek“ és „Koboldoknak“ ma szétvagdalt tagjaiból nem nőnek holnap ismét új galandócok.

Rápolyt Károly.

Helyi dolgok.

Tegnap este pont 7 órakor érkezett indóházunk elé a Fehérvárról indult első hivatalos vizsgáló vonat Langer miniszter. osztálytanácsos elnöke alatt. Az indóháznál ezerekre menő közönség várta a régóhajtott eseményt. A város részéről Szarvadi tanácsos üdvözölte mozsár-durrogások között az első vonatot vezető kormányi bizottságot. A közönség lelkes éljenzés után faklyafény mellett vonult vissza a városba.

*) Lásd a „Magy. Polgár“ 239. számát. Ugy látszik Papp Miklós ur figyelmét elfutotta ezen passus, mert különben alig ha ki nem volna...

— **Kellemes hírt** adunk t. olvasóinknak arról, hogy Lukácsffy Aurél közkedvességű beszély-íróinktól még e hó folytán egy érdekes beszélyt kezdünk meg tár-
zánkban.

* A mint halljuk a helybeli rom. kath. nagy gymnasium ifjusága, élén tanártestületével, Toldy Ferencz 50 éves írói jubileumát, Paal Gyula tanár úr rendezése mellett, megünnepelni készül; sőt a tanártestület az ünnepezt író f. hó 9-ről egy szép levélben is üdvözölte már. Kíváncsok, vagy legalább igen szép lett volna, hogy literatort értelemisége e városnak is, (mely egykor és nem olyan felette régen — Aranka korában — az erdélyi magyar irodalom központja volt,) más hazai városok példájára hozta volna meg tisztelete adóját a nemzet legnagyobb irodalom-történészének s ezt épen akkor, midőn ő, mint író — a gondviselésnek irodalmunk iránt ritka kegyéből — pályája 50-ik évének magaslatairól tekint vissza annak bölcső korára. Mi üdvözöljük a nagy gymnasium derék tanártestületét és ifjuságát, kiknek nemes érzülete ily szépen kíván nyilatkozni az igazi nagy érdemek iránt. Mint biztosan tudjuk e tanoda ifjusága Kisfaludy-társaság által tartott jubilaris ünnepély létesítéséhez is hozzájárult.

— **Szentmártoni országos vásárunk** — szokás szerint sáros idővel, de a szokás ellenére igen silány forgalom mellett folyt le, emiatt a legtöbb portékának tetemesen nyomott ára volt, a szarvasmarha különösen potom áron kelt, a mi nagy mértékben igazolja a hus drágaságát mészárszékeinkben (!...) Egy-ropant kellemetlen és bosszantó rendetlenség volt e vásáron az, hogy a szt. király-utcában az árus szekerek marhái mind az ugynevezett járdán, a házak falai tövében feküdtek, a miáltal kényszerült a gyalog arra járó ember — ha nem vásárolt is — az út közepén bokáig érő sarat taposni.

— **Ezen a vásáron történt,** hogy Mendel Izrael a vásárvárnak tán harmad-kézből albeblője öt sárkányi lenes szekeret per három forintjával szekerét megvám-zsarlo. Tudni kell ugyanis, hogy a vásárvárnak lehető legmagasabb tarif-tétele egy szekértől 53 krajczár. Egy becsületes polgár felvilágosítja a méltán jajgató jámbor százsz atyafiakat, s ezek panaszra mentek a rendőrséghez. — A mostani ideglenes rendőrfőnök ur kurtán fogta a vám-basát és rögtön visszafizettette vele az öt panaszlónak e kizsartott többletet. E nálunk szokatlan erőly — noha csak kötelesség — valóságos dicséretére válik a rendőrség mostani vezetésének. De mit ér ez! Egynél rajta vesztett a vámos ur, száznál meg nem veszt rajta. Így drágul meg a piac és riad vissza tőlünk az idegen árus kinek bőrét lehuzza egy-egy ilyen g —! Neki is viszont bünteteskép a bőrét kellene lehuzni, legalább 500 pengő forintig kellene büntetni a szegények pénzétára javára, hogy tartsa eszében!

** **Egy új levélgűjtő szekrény** felállítását jegyezzük örömmel fel, mely által egy régi méltányos — általunk is hangoztatott — űhajtásnak elég van téve: miután e harmadik levélgűjtő szekrény a felső városban „a pávánál“ lett felállítva.

** **Panaszt hallottunk** a szentmihályi uteza lakói által az ottani világítás ellen; eszerint a takarékos(?) lámpa-gyújtogatók gondoskodnak arról, hogy a lámpa főszerelése minél kevesebb költségbe kerüljön, eltekintve aztán attól, hogy az alig félórai világítás után az ember e korom sötétségbe és nagy sárba, meg a tett építések által odagyűjtött fővény-halmazokon át mily nagy bajjal vergődhetik haza, nekik erre semmi gondjuk, de ugy látszik másnak sincs, s így szabadon üzhetik a takarékosági szándékukat; minek mielőbbi meggátolására a vett panasz folytán figyelmeztetjük az illető közegeket!

— **A kereskedelmi miniszter** ur a bécsi kiállítás ügyét egész hővvel kívánván felkarolni, az e czélra működő országos bizottságba az ország minden fontosabb részéből tagokat akar kinevezni, s ez irányban javaslatétel végett felszólította a kereskedelmi kamarákat. A kolozsvári kamara közelebből tartott üléséből M.-Vásárhelyről dr. Knöpfler Vilmos és Szász Robert urakat ajánlotta.

— **A m.-vásárhelyi takarékpénztárnak** 1871. október havi üzletforgalma.

Bevétel:

Pénztármaradvány áthozata a múlt hóról	3722 frt 59 kr.
Tak. pénztári betétek 46 főlől	27638 „ 26 „
Visszafizetett váltók	95465 „ — „
„ előlegek	3350 „ — „
„ zálogkölesönök	306 „ — „
Befizetett kamatok	2121 „ 23 „
Különléle illetékek	1422 „ 52 „
Megtérített kezelési költségek	28 „ 33 „
Késedelmi kamatok	13 „ 47 „
Vizszleszámitolt váltók	15600 „ — „
Összesen:	149667 frt 40 kr.

Kiadás:

Betét visszafizetés 57 félnek	35878 frt 91 kr.
Kifizetett betéti kamatok	219 „ 97 „
Leszámitolt váltók	107205 „ — „
Előlegek értékpapírokra	2236 „ — „
Zálogkölesönök	759 „ — „
Kifizetett részvény osztalékok	84 „ — „
Kezelési költségek	124 „ 20 „
Tiszti fizetések	183 „ 32 „
Igazgatási költségek	40 „ — „
Házbér	200 „ — „
Kamatok	95 „ — „
Királyi adó	177 „ 92 „
Pénztármaradvány	2464 „ 8 „
Összesen:	149667 frt 40 kr.

Maros-Vásárhelyt, 1871. novemb. 12-én.

Z. Dr. Knöpfler V. Jeney Albert Rápolyt Károly, igazgató, aligazgató, könyvvezető.

— **Tudatjuk** t. közönségünkkel, miszerint lapunk — jegyü (dr. Soos Kálmán ur) eddigi munkatársával mai számunkon kezdve minden összeköttetésünket megszüntettük, a mihez képest ezen ur lapunkba (a „Jogászegylet“ saját — tőlünk nem függő — rovatát ide nem érte), többé írni nem fog.

A szerk.

KÜLFÖLD.

— Egész figyelmünket ma is a bécsi és pesti miniszterválságok veszik igénybe, mint a melyek hazánk sorsában forduló pontot látszanak képezni. A legutóbbi bécsi és pesti igen sok árnyalatu hír és kombináció közül csak olyanokat kívánunk olvasóink elé vezetni, melyek részint már bevezett tények, részint pedig a legtöbb valószínűség jellegével bírnak. A krízisek valódi okai iránt a nagy lapok is a legnagyobb óvatosságot követik, és e valódi okokat csak a jövő fogja megvilágítani. A bécsi dolgokra vonatkozólag ide igtatjuk a „Wr. Ztg.“-ban f. hó 8-ról közzétett két legfelsőbb császári kéziratot Beust grófhöz:

Kedves Beust gróf!

A midőn önt elébem terjesztett s egészségügyi tekintetek által indokolt saját kérésére a birodalmi kanzellári s a császári ház és külügyminiszteri hivatalától kegyelmesen felmentem, — kitarog s önfeláldozó odaadásért, melylyel köteleit teljesítette, őszinte köszönetemet fejezem ki, és soha nem feledem el a szolgálatakat, melyeket tevékenységének öt évi eseménydus ideje alatt nekem, házamnak és az államnak tett.

Kedves Beust gróf!

A birodalmi képviseltetésről szóló 1867. decz. 21-ki alaptörvény 5 §-ának értelmében inditva érzem magamat önt, a reichsrath urakházának élethoszigliani tag-ságára meghívni.

A magyar miniszterium ügyállása iránt még ma elégnék tartjuk a „Reform“ alábbi sorait ide igtatni:

Gr. Lonyay Menyhért miniszterelnöksége, mint hitelesen értesülünk elhatározott dolog. A gróf ur, ő fölsége által Bécsbe hivatra tegnap az esti vonattal Kétegházáról Pestre megérkezett de azonnal tovább utazott. Nem kételkedünk, hogy az „U. Lloyd“ tudósítójának igaza van, ha állítja, hogy Andrássy és Lonyay közt teljes egyetértés uralkodik. Az új miniszterelnök, mint értesülünk, létező kabinet megmaradni hajlandó tagjaival s a Deákpart árnyalataival szemben a szívélyes közreműködő és illetőleg békés egyértelműség s a nézetkülönbségek kiegyenlítésének szellemében kíván hatni s a parlamentben a pártszenvédélyek lohasztását hiszi kívánatosnak.

VEGYES.

— **A felnőttek** oktatása Kolozsvárt a középtanodáknaál folyó hó 22-én veszi kezdetét.

— **Irkák a lapok,** hogy Hajnald Lajos kalocsai érsek, a kalocsai lelkészi gyűlésen kijelenté, miszerint a esalhatatlansági tannak meghódolt.

— **Montenegróban** most szervezik az első postahivatalt és az erre vonatkozó törvény így szól: a) Minden levél elszállítandó és kézbesítendő; b) A postahivatal nem ad revényt semmiféle küldeményről; c) Azon hivatalnok, ki az első levelet elsikkasztja, lefejeztetik.

— **Távírti hieroglif.** Szegeden valaki ilyen hangzásu telegrammot adott fel: „Mezarus Mágars Kisbirú Kisstelek. Ödö véget nem lehet göni homoral Vochu nobpih Muhason ugt ehe myó neb ébé Rosdöbő oyon tutúro Munachoknak.“ „Mészáros Mátyás kisbiró. Kistelek. Idő végett nem lehet jönni hamarább, vasárnap munkások ugy sem jönnek ebbe rossz időben, adjon tudtára munkásoknak.“

— **A pesti román ifjuság** Gozsdu Manó sirját koszorúval diszítette fel, halottak napján, mely koszorun a következő felirat áll: „a buda-pesti román ifjuság 1871-ben.“

— **A boldogult** Petőfy Zoltánnak — a nagy költő egyetlen fiának — végőhaja az volt, hogy örökségének még megmaradt része játékon, nevezetesen iskolai ezélokra fordítottassék. Ezért Szendrey J. mint a boldogult nagyatyja és Petőfy István mint nagybátyja, azt következőleg osztották ki: 1. A pesti állagymnasiumi tanulók részére egy 400 frtos alapítvány, melynek évi kamatját a tanári kar mind a mult évben legkitünőbb erkölcsűnek és szorgalmunak bizonyult 5 oszt. hallgató-nak adja. 2. A kegyesrendi gymnasiumi segély-egylet részére 20 frt. 3. Az egyetemi segély-egylet részére 20 ft. 4. Az írói segély-egylet részére 20 frt.

— **Déván** a távirda-állomás teljes nappali szolgálati állomássá alakítottatott át. E nemű működését nov. 1-én már meg is kezdé.

— **Irodalmi beceses ereklyék.** Huszti István magyarított imakönyvének a „Keresztényi jószágos eselekedetekkel telles paradicsom kertecské“, nek mely Kolozsvárt Tótfalusi Miklós nyomdájában 1698-ban jelent meg, két érdekes példánya jutott muzeumunk birtokába. Az első b. Radák Istvánné gróf Rédei Klára, a másik gróf Mikó Imre adománya.

— **Macskási Antal** szabómester Békésmegyében új-kigyósi lakos, jelenleg mintegy 37 éves, középtermű, sötétbarna hajzatu, magas homloku, benyomott orru, frissen beszél, különben kiszolgált katoná, még mult év derekán itt hagyva Kigyóst s vele együtt nejét s 3 gyermekét, Erdélyben a K.-Fehérvár s Kolozsvár közt épülő vasúthoz szegődött munkafelügyelőnek, s Tövisről írta nejéhez az utolsó levelet. Ennek már több egy événél, s azóta nagy szegénységben szülődj neje róla, noha

többfelé hivatalosan kerestette, mi hirt sem hallott. Nem tudja él-e vagy meghalt férje? most tehát a hírlapok útján kísérli meg a kutatását s fölker minden nemesszivű emberbarátot, ki férjéről tudomással bír, hogy őt e mindennél kínosabb bizonytalanságból kimenteni szíveskedjék. A tudósítások az újkigyósi lelkeszi hivatalhoz intézendők. Kelt Uj kigyóson nov. 3-án 1871. Rázel József, h. lelkesz. Figyelmeztetjük e felhívásra az emberbarátokat.

— **K. Pap Miklós** — mint értesülünk — 1000 frtnyi alapítványt tett le a fehérvári káptalannál a végett, hogy minden év nov. 6-án K.-Fehérvárt a baloldali képviselőjelöltek elrettentésére requiem tartassék. „K—t—“

— **A „Kelet“** 249 számában egy kicsiny „s—“ (= kicsinyes) ur leezkét akar adni nekünk az erdélyi geografiából s tán még az alkalmazott észtanból is (?), miközben egy halom piszkos gorombaságot szór reánk. Mindezt pedig — úgy látszik — csak azért teszi, hogy földcséhesse az itteni leendő polgári iskolához megválasztott tanár urat; és teszi a z u t á n, miután már ez az odiosus ügy minden forumon szerencsésen és — s — ur kívánsága szerint keresztülment. A feldicsérés ellen semmi kifogásunk; ami pedig a mireánk irányzott piszkolódást és prelectiot illeti, ez oly minden kritikán alól álló gyarló beszéd, hogy erre csupán annyit mondhatunk a német költővel: „Gegen die Dummheit kämpfen selbst Götter vergeblich!“ Megvalljuk, a legnagyobb mértékben bámulunk a „Kelet“ szerkesztőjének ily mérvű felületességén hogy egy ilyen argumentáció mellett személyes piszkolódásnak helyet adott egy bármily szerény „laposka“ szerkesztőjének személye ellen. Nincs módunkban ezen eljárást egyébre magyarázni, mint a „Kelet“-nek írástunk való „jóindulatjának“ indirekt kifejezésekként... Ha így talál lenni: ez nagyon szép tőle; és lesz gondunk rá a viszonzással adások nem maradni, lévén hogy ez a legkönyebb dolgok közé tartozik e világban. A Szerk.

— **A házasság gőzerővel.** A marseilli vonat épen megállapodott pár percze Terrascon mellett. Egy gyönyörű, fiatal, gyermekded leány jött a vaskocsi közelébe szólól, úgy, hogy mindenki láthatá a ragyogó szemeket, finom vonásokat, a szép alkotásu fejet, melynek dús hajfürtjeire oly jól illett a kis csipkekedő. Korán érett szőlőjét kínálta, milyen még nincs Párisban. A csodaszép alak annyira meglepett egy Genfből visszatérő fiatal aranyművest, hogy szíve egyszerre lángra lobbant. „Hová való kegyed, bájos gyermek?“ — kérde érzésteli hangon a fiatal aranyműves. — „Arlesből.“ „Nem óhajtana férjhez menni?“ A leányka mosolygott. Erre a fiatal ember kilépett váltott még egy vasutjegyet Páris s visszatért a szőlőárus leánykához „Adja fel szőlőjét. így ni most lépjen a kocsi, itt a jegye.“ „De uram!“ „Hamar!“ A vonat elrobog s én nőül veszem Párisban. — Lyonból két táviratot küldtek a szerelmesek. Nr. I. „L. asszonynak. Mama! férjhez megyek egy gazdag, barna férfihoz. Irományok X.-hez Páris N.-utca küldendők.“ — Nro II. „S. urnak. Páris, Papa! Egy arles-i nőt veszek nőül. Tartson készen számunkra egy szobát s beleegyezését.“ — Ez a házasság gőzerővel ment, de minden füst nélkül.

— **A maros-ludasi kisegítő pénztárnak 1871. szept. 1-től nov. 1-ig havi üzletforgalma.**

Bevétel:

Pénztár maradvány aug. 31-ről	98 frt 88
Részvényből	60 „ —
Kezelésből	12 „ —
Kamatból	165 „ —
Havi pótlékból	85 „ 50
Betételből	2202 „ 43
Lejárt váltókból	4917 „ —

Összesen: 7541 frt 53 kr.

Kiadás:

Kamatra	6841 frt — kr.
Leiratás	570 „ —
Irodai költségek	54 „ 81
Pénztár maradvány	75 „ 72

Összesen: 7541 frt 53 kr.

Maros-Ludas, 1871. auguszt. 31-én.

Hantz Pál, Kazaesai Antal, Nyerges József,
aligazgató. könyvvezető. pénztárnok.

— **Necrolog** Schütt és Altenburgi Mattatis Seethal Ferencz a legmélyebb fájdalommal jelenti, úgy maga mint nagyja Gróf Kálnoki Adámnó és nagybátyja Nemes Háromszék főkirálybírája Kálnoky Dénes nevében forrón szeretett testvére, illetőleg unokája és öse, érdem keresztes cs. k. huszár-százados Schütt és Altenburgi Mattatis Seethal Jánosnak folyó hó 27-én reggel fél hat órákor életének 33-dik évében, a halotti szentségek felvétele után szélhűdés következtében történt gyászos kimúltát. Béke poraira!

Törvénykezés.

A m.-vásárhelyi m. kir. ítélő táblánál 1871. november 13-ik és következő napjain a következők ügyek fognak nyilvános ülésben tárgyalatni.

(Folyt. és Vége.)

II. Tanács polgári ügyben.

Előadó k. t. bíró Tribusz Antal.

Anna lui Bukur Cretinnek Hegeden Coman e. atyáság elismerése s gyermektartás i. Felemás Juonnak Fe-

lemás Nyisztor e. örökség kiadása i. Wagner Mihálynak Feigl Károly e. 50 ft i. Fernengel Andrásnak Tompa László e. 61 ft 60 kr. i. Gyantza és Keményes kereskedő cégnek Schreiber Bertha e. 158 ft i.

Előadó k. t. bíró Dósa Dániel.

Vajda Samuelnek Avrán Bran s részei e. adósság i. Regian Györgynek Török Gergely s társ. e. visszahelyezés i. Kortman Ferencnek Marosán Gyorgye e. visszah. i. Bányai Istvánnak Szilágyi Miklós e. házber i. Nagy József és nejeének Szabó József e. tulajdonjog ir.

Előadó k. t. bíró Elekes Pál.

Molnár Juonnak László Lajos e. 35 ft 30 kr. ir. Csép István s társainak Balog Sándor s társai e. som. visszah. i. Mezei Ferencnek Ag Sándor s társai e. 11 ft 70 kr. i. Trink Juonnak Nagy Miklós s társai e. 15 ft i. Cseh Jánosnének Benkő Pál e. ingóságok kiadása i. Koman Grigornak Nagy Iliszia e. som. visszah. i. Muresán Vaszilia gyámja, Muresan Jakobnak Nemes Parténia e. atyáság elismerése s gyermektartás i. Pavito Józsefnek Dorn Ferenc e. 20 ft i.

Előadó k. t. bíró Petri Ádám.

Miskolczy Rozáliának Bocskor Mihály e. végrend. megsem. i. Szotyori Istvánnak Mosier Schwarz e. kártérítés i. Daun Andreinak Togoran Juon e. 12 ft 50 kr. i. Stán Dumitrunak Florea Andrea e. birtokhá. i. Dobai Sándornak Rosenstein Rézi e. 100 ft kötbér i. D. Andrei Ferencnek Fröhlich Florian csődtömege e. megszüntetési végzés feloldása i. Csomor Mihálynak Csomor János e. örökrész kiad. iránt.

Előadó k. t. bíró Szolga Miklós.

Ferenczi Mihály hagyatéki ügye. Filep Ilia s társainak Filep Dotyia s társ. e. hagyatékhozi tulajdonjog elismerése i. Vári Györgynek Molnár Péter e. zálogos föld kibocsátása i. Ifj. Gábor Bálintnak s társ. Jánosnak id. Gábor Bálint János e. épületes telek visszaadása i. Kárvári Gyulának Öhlbaum Lázár e. 15 ft i. Özv. Benke Zsigmondnének Benke Áron e. életjáradéki szerződés érvénytelenítése iránt.

Előadó k. t. p. bíró Illyés Károly.

Özv. Gálfi Andrásnének Fogarasi Károlyné s társai e. 500 ft i. Bagothai Károlynak Jung Lajos e. igényperere. Gyika Juonnak Pap Kosztán e. 60 ft i. Masiucsan Vaszilikának Masiucsan Popa Ilia s társai e. hasonbérből elvont tekvők kiadása s 300 ft i. Paget Jánosnak Bokai Lajos e. 250 ft kárt. i. Boeran Likának Boeran Juon Marului e. som. visszah. i. Gyikan Masiának Dregán Jakob e. som. visszah. i. Csegezi Józsefnek Téglási Károly e. 143 ft i. Keszler Jánosnak Paraszechi János s társ. e. igényperere.

III. Tanács bünygyben.

Előadó k. t. bíró Sándor János.

Koloser Mária lopási bünygye. Komanits Todorzie testi nehéz sértési bünygye. Graur János e. gyújtási bünygye. Deburta Vaszilia e. emberölés. Kloczer Ferencz e. testi nehéz sértési bünygye.

Előadó k. t. bíró Vajda Simon.

Csicsó Sándor emberölés b. ü. Moldován Todor s társai nyilv. erőszakoskodási b. ü. Ujlean Samoile tolvajsági bünygye.

Előadó k. t. bíró Spech Adolf.

Wauke János közintézetek e. kihágása. Bratu Maniu testi biztonság e. kihág. Majlat Samu becsületsértési ügye.

Előadó k. t. pótbíró Mégay Ferencz.

Avrán lui Juon Stefan Moga s társai tolvajság s több büntények. Florea Jakab család bünygye. Mánya Kristófné becsületbiztonság e. kihág. Fleischman Dávid ugyanaz. Silca Joane és Visalomu súlyos testi sért. ügye.

IV. Tanács urbéri ügyben.

Előadó k. t. bíró Popovits Servian.

Gyárfás Lászlónének Nyakos József e. belső telek s külsők i. Czerbe alias Kozma Katinkának és Bíró Mózesnek Ugron János e. belső telek és külső földek urb. természete i. Olár Mártának gr. Teleki Lajos e. urbéri ség kiitélése iránt.

Előadó k. t. bíró Antalfi Gábor.

Dindár János illetőleg jogutóda Orbán Károlynak Fekete Stefan e. egy állomány visszabocsátása i. Farkas Gyulának Merisorán Anu e. belső és külsők i. Maurer Károlynak Fenei György e. egy állomány i. Gr. Teleki Sámuelnek Seres Juonné e. belső és külsők visszabocsátása i. Ugyanannak Pap Stirbecz e. belső telek természete i. U. a. Duku Silip e. egy állomány természete i. Ugyan a. Bukur Szanduj e. belső és külsők visszabocsátása i. U. a. Oroján Duha Vaszi e. egy hasonló állomány természete i.

Bécsi tőzsdei árkelet.

(nov. 13.)

5% metallique	57.55
5% nemz. államkölesön	67.40
1860. államkötvény	99.20
Bankrészvény	798.—
Hitelrészvény	304.80
London	116.40
Ezüst	116.50
Arany	5.59
Napoleon arany	9.—
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	80.—
„ „ „ temesi	78.—
„ „ „ erdélyi	75.25
„ „ „ horvát-slavon	—

Felelős szerkesztő: RAPOLTY KÁROLY.

HIRDETME NYEK.

Sz. 1098. 1871.

Folyó év november hó 13-tól kezdve minden **ked és péntek** napokon, a szász-régeni határon az ugynevezett kerek erdőben tölgyfák — **2000 számig** — árverezés uton, eladatnak.

Sz.-Régen, 1871. nov. 8-án.

A városi Tanács.

(89)

1—3

Sorsjegyek

a XIV. Állam-jótekonysági-sorsjátékhoz.

I. főnyeremény 100,000 frtal ezüst jövedékben, az 1872-ik évi január 1-től járó kamatélvezettel.

II. „ 4,000 darab cs. teljsulyu arannyal.

III. „ 2,000 „ „ „ „

és 1 nyeremény 1,000 „ „ „ „

1 nyeremény 2,000 dbból, 4 mindenik 1,000 dbból, 13 mindenik 5,00 dbból, 50 mindenik 100 dbból, 60 mindenik 80 dbból stb.

A nyeremények összege: 200,000 forint osztrák ért.

Huzás napja 1871. december 28.

A sorsjegy ára: 2 frt 50 kr osztr. ért. 10 darab sorsjegy vételnél 1 darab ingyen.

Megrendelések postautánvétellel azonnal teljesítettnek.

Kábdebó István,

szállítási és sorsjegy irodája.

(87)

2—10